

„A tanárnak nem elég tudni, hirdetni is kell az ígét”

A felsőoktatási intézményekben történő jelentkezési rendszer megváltoztatása a főiskolák ellen hatott – nyilatkozta lapunknak Galambos Gábor. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola főigazgatójával a pedagógus pálya anyagi és morális válságáról is beszélgettünk.

• Milyennek ítéli meg a tanárképzés jelenlegi színvonalát?

– Tapasztalatom szerint ahogy telnek az évek, a hozzáuk érkező diákok felkészültsége egyre hiányosabb. Ez különböző okokra vezethető vissza. A felsőoktatási intézményekben történő jelentkezési rendszer megváltoztatása például – amely szerint egy diák akár tíz vagy tizenhárom helyre is beadhatja jelentkezési lapját – teljesítménnyel a főiskolák ellen hat. Ezt nemcsak a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolára, még csak nem is a tanárképzőkre, hanem minden főiskolára éretem. Mert mi volt tíz, esztendővel ezelőtt? Ha egy középiskolás diák nem volt biztos abban, hogy felveszik az egyetemre, akkor valamilyen főiskolára jelentkezett. Ha elhivatott volt mondjuk a pedagóguspályára, akkor csak tanítóképző intézetbe, vagy tanárképzőbe jelentkezett. Mi van most? Ha például valaki matematikával akar foglalkozni, s nem biztos magában, első helyen elméleti matematikus, második helyen programtervező matematikus, harmadik helyen programozó, negyedik helyen pedig matematika-fizika szakos középiskolai tanári szakra jelentkeznek az egyetemre. Ha egyik helyre sem veszik fel, akkor jön hozzáuk matematika-számítástechnika szakra.

• Ami annyit jelent, hogy az igazán jó képességű diákokat elszippkázza az egyetem.

– Így van. Ehhez jön még az, hogy jelenleg demográfiai hullámvölgyben vagyunk. Néhány évvel ezelőtt még 160 ezer volt a továbbtanulni szándékozók száma. Ma 120 ezren szeretnének bejutni a felsőoktatási intézményekbe. A hallgatókért versenyt futnak az egyetemek és főiskolák, és ennek érdekében bizony sok helyen lejjebb viszik a ponthatárokat, csak azért, hogy fel tudják tölteni a helyeket. Köztudott dolog, hogy a reálisakokon nincs nagy tolongás. Az egyetemek természettudományi karain például elég, ha valaki 75-80 pontot ér el, már felveszik. Mi marad így a főiskolának?

• Azt írta az egyik kollé-

gája, hogy mára csődbe került a magyar pedagógia. Ön egyetért ezzel az állítással?

– A pedagóguspályára presztízse rendkívül alacsony. Ma egy általános iskolai tanár erkölcsi és anyagi elismerése szinte igen csekély. Hiába van egy tanárképző főiskola magas szintű képzés, ha a fent említett okok mind ez ellen hatnak. A probléma csak az, hogy az okok mind olyanok, amelyeket önmagukban nem lehet megváltoztatni. Sajnos, nekem sincs olyan eszköz a kezemben, amellyel ezeket megváltoztathatnám.

• Ha az oktatási tárca megfelelő módon rendezné a pedagógusok bérét, minden megváltozna. Újra becsülete lenne a szakmának.

– Nézze, ma egy pedagógus nem tud megélni a fizetéséből, éppen ezért túlvállalja magát különböző maszek munkákkal, amely előbb vagy utóbb az iskolai munka rovására megy. Az oktatás színvonalának csökkenése meglátszik a gyermekeken. Ezt a problémát csak és kizárólag kormányzati szinten lehet megoldani.

• Ön a főigazgatói teendők mellett továbbra is tanít a főiskolán. Mi a tapasztalata, ebben a helyzetben mennyien szeretnének oktatni azok közül, akik elvégzik a tanárképzőt?

– Vannak a főiskolán olyan szakok – mint például a számítástechnika és az idegen nyelvek –, amelyek konvertálhatók, s akadnak olyanok – főleg a humán szakok –, amelyek kevésbé. Bevalom, kevés, a pedagógus szakma iránt igazán elhivatott hallgatót látok magam körül. Azt veszem észre, hogy sokan bizony alkalmatlanok erre a pályára, mert ne feledjük: a tanárembernek nem elég tudni, hirdetni is kell az ígét.

• A szegedi tanárképző mennyire viszi diákközelbe a főiskolásokat?

– A hallgatóink harmadik és negyedévesben általános iskolákban hospitálnak. Itt a legnagyobb problémát az jelenti, hogy megfelelő számú szakvezetőt biztosítsunk a számukra, ugyanis két-három főt-nek adott el. A vádlott egy állást sem fizetett egykori főbérletjének, sőt 400 ezer forintért értékesítette a tőle ellopt ékszereket.

Szabó C. Szilárd

Galambos Gábor: „Kevés, a pedagógus szakma iránt igazán elhivatott hallgatót látok magam körül.” (Fotó: Gyenes Kálmán)

Stefánia

• Ítélet az arab-roma ügyben

Megfenyegették a szegedi bírót?

Kommandósok fogadták tegnap Szegeden a bíróság épületének ajtajában az érdeklődőket. Akit nem hívtak – egy földszinti teremben zajlott a másfél évvel ezelőtt arab-roma háború néven elhíresült ügy zárt ajtó mögötti tárgyalása, ám nem csupán erről esett szó –, azt megkérték, hogy más elfoglaltságot keressen magának. Pedig a 10 vádlottas per iránt nagy volt a kíváncsiság a hozzátartozók részéről is. Lapunk információi szerint az ügyet tárgyaló bírót, Németh Norbertet – nem közvetlenül, csupán üzentek neki – megfenyegették, ezért volt a látványos ellenőrzés, óvatosság.

Sem a vádlottak padján, sem a hallgatóság soraiban nem volt szabad szék. (Fotó: Miskolczi Róbert)

A szerteágazó bűnügy elsőrendű vádlottja Musa Sharqiya izraeli állampolgár, aki 1986 óta tartózkodik Magyarországon, mellesleg jogot tanul egyetemistaként. A 31 éves férfi lakást bérelt a Pál utcában. Megtudta, hogy a tulajdonosnak több ingatlana is van, amelyeket szeretett volna magának megszerezni. Elmaradt a bérleti díj fizetésével, az ügy tisztázása helyett jól elverte és „megautóztatta” a főbérlet és azt is megtiltotta neki, hogy élettársával találkozzon. Az élettársat pedig – aki ideigleg teljesen kikészült – arra kényszerítette M. S., hogy a jordán El Jaber Raid Hassan Hussein (IV. rendű vádlott) és Nyitrai Gábor (V. rendű) asszisztálása, „felügyelete” mellett csépelje a barátját, dr. H. Zs. Lászlót. A megrémisztett nő ezt meg is tette egy porsziszóval. Ezek után H. Zs. ügyvéd előtt aláírta azokat a papírokat, amelyek arról tanúskodtak, hogy két lakást M. S. feleségének adott el 4 millióért, míg egy balatonlellei ingatlant kétmillió forintért a Mózes Bt.-nek adott el. A vádlott egy állást sem fizetett egykori főbérletjének, sőt 400 ezer forintért értékesítette a tőle ellopt ékszereket.

Egy másik „téma” a tegnapi tárgyalásról. Másfél évvel ezelőtt a Bounty Pub előtt B. Mustafa úgy gondolta, megtréfálja K. Jánost, akit az ukrán maffia képviselőjében hívta fel rádiótelefonon, 6 azonban felismerte az arab férfi hangját. Válaszképpen kisebb járműbe beszálló Nabehan Ied (II. rendű) kezében fegyvert láttak. Az autóból kisebb arzenál került elő: 1 Umarex gázpisztoly, 1 Skorpió géppisztoly, 1 Parabellum géppisztoly, 1 hangtompító, 16 darab 7,65-ös, 13 darab 9, 2 darab 8 milliméteres lőszer. A másik járműből, amelyet M. S.-é lezárvá a helyszínen hagyott, 1 Skorpiót, 1 hangtompítót, 1 lőszereket, 1 baltanyelet, 1 baseballütőt letek, a férfi ruhájából pedig 1 Flobert pisztoly és 5 lőszer bukkant elő.

Mint már említettük, Musa Sharqiya jogi tanulmányokat folytatott. A JATE nappali tagozatos hallgatójaként szociális támogatást kért és kapott az egyetemről. Az 1995/96-os tanévben 17500, a következő-

kezdt a helyszínen felsorakozni. A feszültséget észlve, a tömegverekedést megelőzendő: a rendőrség is kivonult. Felszólították a feleket, hogy távozzanak a térről. A kocsiakat kezdtek átvizsgálni, mivel a dr. T. H. által vezetett járműbe beszálló Nabehan Ied (II. rendű) kezében fegyvert láttak. Az autóból kisebb arzenál került elő: 1 Umarex gázpisztoly, 1 Skorpió géppisztoly, 1 Parabellum géppisztoly, 1 hangtompító, 16 darab 7,65-ös, 13 darab 9, 2 darab 8 milliméteres lőszer. A másik járműből, amelyet M. S.-é lezárvá a helyszínen hagyott, 1 Skorpiót, 1 hangtompítót, 1 lőszereket, 1 baltanyelet, 1 baseballütőt letek, a férfi ruhájából pedig 1 Flobert pisztoly és 5 lőszer bukkant elő.

Mint már említettük, Musa Sharqiya jogi tanulmányokat folytatott. A JATE nappali tagozatos hallgatójaként szociális támogatást kért és kapott az egyetemről. Az 1995/96-os tanévben 17500, a következő-

ben 26 000 forintot kapott, és tandíjcsökkentésben is részesült: szintén szociális alapon. Az igénylőlapokon valótlán adatokat tüntetett fel.

És még egy bűncselekmény, amely ugyancsak '97 nyarára nyúlik vissza és kapcsolódik S. M.-hez. Pulya Antal (VII. rendű) társaival Szentesen éjszaka betört a Tutti Trade Kft. sportüzletébe. A boltból márkás – Adidas és Puma – cikkeket vittek el 1 millió 125 ezer forint értékben. Pulya József (VIII. r.) feladata a figyelés volt, hogy ellenőrizze, tiszta-e a levegő, miközben a csapat dolgozik. A „szajré” elszállításában Antóni Antal (IX. rendű) segédkezett gépkocsijával. A holmit az elsőrendű vádlott közvetítésével értékesítették Kárpáti Bélának (X. r.).

Ennyi volt, amit a rendőrség a nyomozás során felderített, illetve amivel a szegedi ügyészség megvádolta az említett személyeket. Musa Sharqiya számláján egyebek

mellett sanyargatással elkövetett személyi szabadság megsértése, zsarolás, lőfegyverrel visszaélés, csalás, stb.

A szegedi bíróságon tegnap délután hirdetett ítélet dr. Németh Norbert tanácsa. Az első rendű vádlottat 6 év fegyházra, kétfélmillió forint pénzbüntetésre ítélte és kiutasította az országból, miként Hussein Tammer is, akinek egy év börtönt és 500 ezer forint pénzbüntetést szabott ki. Nabehan Ied 1 év börtönbüntetésének végrehajtását 2 év, míg El Jaber Raid Hassan Hussein 2 év szabadságvesztését 4 év börtönbüntetésére felfüggesztette. Nyitrai Gábor 2, Kovács Sándor 2, Pulya Antal másfél, Antóni Antal 1 év börtönt kapott. Pulya József 1, Kárpáti Béla felfüggesztett szabadságvesztésének végrehajtását próbaidőre felfüggesztette a bíróság.

A vádlottak és védőik fellegbezték az ítélet ellen, amely így nem jogerős.

P. P.

Az év emberei

ból állítom össze, akik sajnos nem szerepelnek e divatos rangsorolásban, semmilyen társadalmi érték-mérce szerint sem jegyzik őket.

Mert ugyebár hogyan is kerülhetne az ilyen előkelő rangsorba az a hatvan körüli szakácsnő, aki életében soha nem késett el a munkahelyéről és (nyaranta) 50 fokos hőségben szótlanul végzi munkáját. Vagy az a nyugdíjas cipész-mester, aki küzdött az igazságtalanság ellen és a megalázó helyzetekben igyekezett megőrizni magyarságát. De itt van a rangsoromban az az osztályos nővér is, aki az idők otthonában évtizedek óta teszi a dolgát: reggel 5-től, ha kell, késő estig helytáll.

Ugyanígy az a mosolygós szemű masszőrnő, aki sok megpróbáltatás árán, egyedül nevelte fel fiát, s vigasztalja a betegeket, pedig ő is rászorulna erre. Említhetném a 98 éves tápai református presbitert, aki 8 gyermeket nevelt fel, s a szilárd kapcsolatait tartja össze a kiterjedt családot. A finnországi Turkuban is kiállító iparművész nagymamára büszke unokák bizonyára az első helyre rangsorolnák a nagyit, az egykori vidéki poros faluból virágoskertet varázsoló polgármestert a helység lakói a képzeletbeli dobogó legfelső fokára állítanák. S akkor még nem is szóltam a fiatal trolivezetőnőről, aki szabadidejében fest és rajzol, azokról a szegedi tűzöl-

tókról, akik a zalai gázkitörés eloltásában kivívták az ország elismerését és megbecsülését, meg arról az autós oktatóról, aki több, mint egymillió kilométert ült már a legveszélyesebbnek tartott ülőhelyen, az anyósülésen.

Mindenképpen a piedesztálra állítanám azt a mozgássérült sportolót, aki sorstársai érdekvédelmét vállalva olyan hatalmas munkát produkált, hogy immár az új sportminisztérium helyettes államtitkára, meg azt az egyre népszerűbb borászt, aki termékeivel a távoli Hongkongba is eljutott és öregbítette hazánk hírnevét, nemkülönben azt az idős polgártársunkat, aki állhatatosan küzd azért, hogy a városi

autóbuszok hátsó ablakára is fügesszék ki a járatszámot, meg azt a már elfelejtett „szakmát” űző embert, aki pedellusként szerez örömet egyik iskola diákjainak és tanárainak. Azokról még nem is tettem említést, akik a szivárgó gátakon cipelték a homokzsákokat és rostokoltak éjjel nappal, hogy figyeljék a megbokrosodott Tisza minden rezdülését. Természetesen névtelenül, egy köszönőmöt sem várva el azért, amit tettek.

Minden napjaink között egyik iskola diákjainak és tanárainak. Azokról még nem is tettem említést, akik a szivárgó gátakon cipelték a homokzsákokat és rostokoltak éjjel nappal, hogy figyeljék a megbokrosodott Tisza minden rezdülését. Természetesen névtelenül, egy köszönőmöt sem várva el azért, amit tettek.

Kisimre Ferenc